

Arrest

nr. 194 017 van 20 oktober 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 5 oktober 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 september 2017.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 oktober 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat X *loco* advocaat X en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een Soedanees staatsburger te zijn van Shaygia-origine en geboren te Marawi, in het noorden van Soedan. U woonde er zo goed als uw hele leven tot aan uw vertrek uit het land. Tijdens uw universitaire studies tussen 2005 en 2012 verbleef u in Omdurman, na uw studies keerde u terug naar Marawi. Tussen 2013 en 2015 was u als uw burgerdienst actief in een vrouwenunie die hulpbehoevende personen registreerde zodat zij de nodige hulp zouden krijgen. Sinds 22 juni 2015 werkte u voor de administratie van de gemeente van Marawi. In oktober 2016 heeft u zich aangesloten bij een groep die de slechte situatie in het land wou aankaarten. Zij klaagden over de gestegen prijzen en het lage loon en riepen op om zich hiertegen te verzetten. Op 07 oktober 2016 woonde u een vergadering bij van

deze groep. Er zou een staking georganiseerd worden en zij vroegen u om mensen te aan te moedigen zich bij dit protest aan te sluiten. U trachtte daarop via de berichtendienst 'WhatsApp' mensen van deze actie op de hoogte te brengen. Een dag na de eerste actiedag, op 27 november 2016, werd u van thuis uit gearresteerd door de veiligheidsdiensten. Ze hielden u drie uur vast in hun kantoor en bedreigden u. Ze droegen u op zich niet langer met deze activiteiten bezig te houden. U bleef echter in het geheim mensen oproepen om zich te verzetten. Na de tweede actiedag, op 19 december 2016, werd u opnieuw van thuis uit gearresteerd. U werd meegenomen naar een voor u onbekende plaats, u vermoedt dat het in Khartoum was, waar u een maand werd vastgehouden. Ze beschuldigden u er opnieuw van mensen aan te zetten tot manifestaties en stakingen. U werd geslagen en verkracht. Ze vroegen u met hen samen te werken en hen informatie te verschaffen over de leden van uw groepering. Toen u akkoord ging met hen samen te werken werd u vrijgelaten. Ze gaven u een telefoon en u zou gecontacteerd worden om hen de nodige informatie te geven. Toen u werd vrijgelaten gooide u deze telefoon weg en dook u onder bij uw oom in Khartoum. Op 27 januari 2017 bent u gehuwd. U kent uw man echter niet, het was uw oom waar u bij verbleef in Khartoum die dit huwelijk voor u regelde. Door uw huwelijk zou u het land kunnen verlaten aangezien uw man de Nederlandse nationaliteit heeft. Op 03 augustus 2017 vertrok u samen met uw man en zijn drie kinderen per vliegtuig naar België. U gebruikte daartoe een vals paspoort. Bij uw aankomst in België zag men dat u met een vals paspoort reisde en werd u aangehouden. U werd naar het transit centrum Caricole gebracht. Op 31 augustus 2017 vroeg u asiel aan. U staat nog steeds in contact met uw moeder in Soedan, de veiligheidsdiensten zouden regelmatig bij haar langs gaan om naar u te vragen. U verklaart ook te vrezen voor uw broer. Hij was niet akkoord met uw politiek activisme en zou u met de dood bedreigd hebben omdat u politieke activiteiten heeft ontwikkeld.

U legt geen documenten neer ter ondersteuning van uw asielrelaas.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen voor de Soedanese veiligheidsdiensten omwille van uw activiteiten voor een groepering die opriep om zich af te zetten tegen de Soedanese regering. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw bewering omwille van dergelijke activiteiten negatief onder de aandacht van de veiligheidsdiensten te zijn gekomen.

Vooreerst kan u allerminst een activistisch politiek profiel worden aangemeten. U verklaart niets van politiek te begrijpen en niet actief te zijn in politiek (gehoorverslag CGVS p.13-14). U had voor u bij deze groep betrokken geraakte geen enkele politieke activiteiten (gehoorverslag CGVS p.14) en zou ook naast uw activiteiten voor deze groep nooit enige politieke activiteiten ontwikkeld hebben, evenmin nam u ooit deel aan enige manifestatie (gehoorverslag CGVS p.17). **U kan dan ook niet aantonen wat er voor zorgde dat u nu zich wel geëngageerd zou hebben.** U geeft aan dat u zichzelf diende te laten horen omdat u de gevolgen droeg van de recente gebeurtenissen. U wou bekomen dat de prijzen opnieuw zouden dalen. Dit zou uw enige motivatie geweest zijn om zich bij die groepering aan te sluiten (gehoorverslag CGVS p.14). U bent echter niet op de hoogte dat deze onvrede al langer heerste, u slaagt er dan ook niet in te overtuigen om welke reden u toen precies besloot zich in te zetten om een daling van de prijzen te bekomen. U bent niet op de hoogte van eerdere ontwikkelingen of demonstraties in het land. U verklaart namelijk niet te weten wanneer deze prijzen begonnen te stijgen en niet op de hoogte te zijn van eerdere stakingen omtrent deze prijsstijgingen in 2013 (gehoorverslag CGVS p.13). Terwijl uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt dat het net het gewelddadige repressieve optreden van de overheid tegen eerdere manifestaties in 2013 is die er voor zorgde dat nu voor een andere aanpak werd gekozen, namelijk het organiseren van stakingen in plaats van manifestaties. Het gegeven dat u hier niet van op de hoogte bent ondermijnt reeds uw beslissing zich politiek te engageren.

Daarnaast bent u slechts zeer beperkt geïnformeerd over het verloop van de actiedagen waartoe u zou hebben opgeroepen. U verklaart dat in november 2016 één actiedag werd georganiseerd (gehoorverslag CGVS p.16), dit terwijl uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt dat de eerste actie drie dagen aanhield. Dat u niet op de hoogte bent van het feit dat deze actie meerdere dagen in beslag nam ondergraaft uw geloofwaardigheid betrokken te zijn geweest en zelfs opgeroepen te hebben tot deze actie. Ook over het verloop van deze actiedagen kan u amper enige

informatie verschaffen. U weet enkel dat de eerste actiedag succesvol was maar kan niet uitweiden hoe die dag in Khartoum is verlopen. Wanneer u wordt gevraagd hoe het ging op 27 november 2016 in Khartoum, antwoordt u het niet te weten omdat u in Marawi was. Enkel wanneer u gevraagd wordt of bijvoorbeeld scholen open bleven geeft u hier enige informatie rond maar kunt daar zelf geen verdere informatie over aanreiken (gehoorverslag CGVS p.16-17). Wanneer u vervolgens wordt gevraagd hoe de actiedag op 19 december 2016 verliep antwoordt u enkel dat dit op dezelfde manier verliep (gehoorverslag CGVS p.17). Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt echter dat deze actiedag veel minder werd opgevolgd dan deze georganiseerd in november 2016. Hieruit blijkt dat u zelfs over de ontwikkelingen waar u verklaart nauw bij betrokken te zijn geweest amper enige informatie kan verschaffen, wat deze betrokkenheid reeds danig ondermijnt. **Hieruit kan derhalve allerminst worden afgeleid dat u actief bij de politieke ontwikkelingen in Soedan zou betrokken zijn en beschouwd zou worden als een opposant van het heersende regime.**

In het licht van deze vaststellingen is het dan ook ongeloofwaardig dat u enige activiteiten ontwikkeld zou hebben die u onder de aandacht van de veiligheidsdiensten zou hebben gebracht. U verklaart zelf niet te hebben deelgenomen aan de stakingsacties op 27 november of 19 december 2016. U ging werken en ging na uw werk terug naar huis (gehoorverslag CGVS p.16-17). U verklaart dat niemand van uw groepering enige actie zou hebben ondernomen omdat jullie bang waren (gehoorverslag CGVS p.16). **Het is vooreerst niet aannemelijk dat u het risico zou nemen mensen actief op te roepen aan deze actiedag deel te nemen maar zelf niets zou ondernemen, dit ondergraaft uw eigen activisme reeds volkomen.** Het is verder uiterst opmerkelijk dat u verklaart schrik te hebben maar na een eerste arrestatie op dezelfde manier actief te zijn gebleven om mensen te ronselen om zich te verzetten tegen het regime (gehoorverslag CGVS p.19). Wanneer u naar uw beweegredenen wordt gevraagd geeft u aan een betere situatie te willen en geen idee te hebben dat uw activiteiten politiek getint waren (gehoorverslag CGVS p.19). Aangezien u reeds voordien schrik had voor de gevolgen van enige actie, u reeds gearresteerd werd en bij die arrestatie gevraagd werd naar uw beweegredenen en gewaarschuwd werd niet meer actief te zijn (gehoorverslag CGVS p.19), is het niet aannemelijk dat u alsnog verdere risico's zou nemen. Wanneer u hierop gewezen wordt geeft u aan dit in het geheim te hebben gedaan (gehoorverslag CGVS p.19). Echter, uit uw verklaringen blijkt dat u op geen enkele manier uw handelswijze zou hebben aangepast. Zowel voor als na uw arrestatie zou u mensen via WhatsApp hebben opgeroepen zich te verzetten (gehoorverslag CGVS p.17).

Uw verklaringen omtrent uw eigen activisme missen derhalve elke logica en zijn bijgevolg niet aannemelijk te noemen. Uw verklaringen omtrent uw eigen activiteiten op zich versterken de ongeloofwaardigheid van uw relaas verder. U verklaart deel te hebben uitgemaakt van een groep van vijf personen die zich wilden inzetten voor een betere situatie. U kent echter slechts één van deze personen en weet zelfs niet wat de andere leden van uw groep van werk deden (gehoorverslag CGVS p.13). U ging naar één vergadering en bent niet op de hoogte of er nog andere vergaderingen van deze groepering hebben plaatsgevonden (gehoorverslag CGVS p.14). U verklaart verder dat uw groepering een eigen Facebookprofiel had maar nuanceert dit verder en verklaart dit niet zeker te weten en niet met hen bevriend te zijn op Facebook. U kan niet aangeven hoe het Facebookprofiel van uw groepering kan teruggevonden worden (gehoorverslag CGVS p.15). **Uw onwetendheid omtrent de leden en de activiteiten van de groepering waar u zou bij hebben gehoord dragen opnieuw bij tot de ongeloofwaardigheid van uw relaas. Ook over uw eigen activiteiten slaagt u er niet in overtuigende verklaringen af te leggen.** U verklaart enkel via WhatsApp mensen te hebben opgeroepen zich bewust te worden van de problematiek. **U kan echter niet aangeven wie u deze boodschap precies zou hebben doorgegeven.** U verklaart in verschillende groepen hierover te hebben gesproken maar slaagt er niet in een inschatting te geven van het aantal mensen dat u op die manier zou bereikt hebben. U noemt drie vriendengroepen maar kan nog niet bij benadering inschatten hoeveel mensen lid waren van deze groepen (gehoorverslag CGVS p.15). Het is uiterst opmerkelijk dat u zich niet bewust zou zijn onder welke mensen u deze boodschap zou hebben verspreid. U verklaart na uw eerste arrestatie meer in het geheim deze boodschap te hebben verspreid (gehoorverslag CGVS p.19). Dit maakt het nog des te opmerkelijker dat u niet beter zou hebben bijgehouden tegenover wie u precies deze verklaringen heeft geuit. **Verder heeft u geen enkel idee hoe de veiligheidsdiensten op de hoogte waren van uw activiteiten** (gehoorverslag CGVS p.19). Het is gezien uw uiterst beperkt activistisch profiel en de manier waarop u actie zou hebben gevoerd, namelijk via gesloten WhatsApp-groepen, dan ook uiterst opmerkelijk dat zij bij u zouden zijn terecht gekomen. Indien u al enig contact zou hebben gehad met de veiligheidsdiensten is het weinig aannemelijk dat u geen enkel idee zou hebben op welke manier zij dan wel bij u zouden zijn terechtgekomen. **Daarenboven is het eveneens verbazingwekkend dat u niet op de hoogte zou zijn van het lot van andere leden van uw groepering.** U verklaart niet te weten of bij uw tweede arrestatie

nog anderen zijn gearresteerd. U verklaart hier helemaal niets van te weten maar enkel te hebben opgevangen dat zij ontslagen zijn geweest (gehoorverslag CGVS p.18 en p20). Het schaadt uw geloofwaardigheid dat u gedurende uw verblijf in Khartoum geen enkele inspanning zou hebben gedaan om het lot van degene die zich in een gelijkaardige situatie bevonden na te gaan. Het is hierbij des te opmerkelijk dat u wel op de hoogte zou zijn dat zij werden ontslagen maar geen idee zou hebben of zij al dan niet werden gearresteerd. **Bovenstaande opmerkingen zorgen er dan ook voor dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw verklaring dat u actief betrokken was bij een groepering die trachtte mensen te overtuigen zich tegen het heersende regime te verzetten.**

Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen omtrent uw activisme, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de detentie die u omwille van dit activisme zou hebben ondergaan en aan de gebeurtenissen binnen deze detentie. Er kan namelijk geen enkel geloof worden gehecht aan uw verklaringen enig politieke activiteiten te hebben ontwikkeld en om die reden vervolging te hebben ondergaan en toekomstige vervolging te vrezen bij een terugkeer naar Soedan.

Evenmin kan er enig geloof worden gehecht aan uw verklaringen vervolging te vrezen vanwege uw broer omdat hij u gewaarschuwd had zich niet met enige politieke activiteiten in te laten. Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw politiek activisme is het evenmin geloofwaardig dat uw broer u naar het leven zou staan omwille van deze vermeende activiteiten. Bovendien bent u niet eenduidig met betrekking tot de verklaringen van uw broer. Waar u eerst verklaart dat uw broer deze bedreigingen al lang geleden tegen u had geuit en op de hoogte was dat u gearresteerd bent geweest en bijgevolg reeds wist dat u politiek actief was, corrigeert u zich later en geeft u aan dat hij niet wist dat u gearresteerd bent geweest (gehoorverslag CGVS p.22). Deze inconsequente verklaringen omtrent de bedreigingen van uw broer ondermijnen de geloofwaardigheid van deze bedreiging verder.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielaanvraag. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster beroept zich in een enig en eerste middel op de schending van artikel 1A, §2 van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM). Verzoekster voert tevens een manifeste appreciatiefout aan en de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2. Ter staving van verzoeksters asielaanvraag worden de volgende artikels aan het verzoekschrift gevoegd:

- Sudan's social média campaign... .The guardian, jan 2017
- Soudan:des opposants arrêtés après des manifestations contre la hausse du prix du carburant Jeune Afrique 23/11/2016
- Soudan : la vie au ralenti à Khartoum au premier jour de la grève nationale - Jeune Afrique- 27/11/2016
- Soudan : protestations contre la « détention préventive » d'opposants. RFI - 27/12/2016
- Nouvelle manifestation contre la hausse des prix d'essence au Soudan Voafrique 24/11/2016

- Les services soudanais de renseignement et sécurité s'attaquent aux médias qui couvrent la grande sociale - Reporters sans frontières 15/11/2016
- Soudan a désobéissance civile, un acte de protestation et de revendication 10.1.2017 Wathi.org
- Soudan : grève nationale pour protester contre la hausse du prix du carburant
- Sudan's second civil disobedience action evokes limited response Sudan tribune 19.12.2016
- Reisadvies Soedan

2.3.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekster asielaanvraag geweigerd omdat (i) verzoekster allermist een activistisch politiek profiel kan worden aangemeten en zij dan ook niet kan aantonen wat er voor zorgde dat zij nu zich wel geëngageerd zou hebben, (ii) zij slechts zeer beperkt geïnformeerd is over het verloop van de actiedagen waartoe zij zou hebben opgeroepen, (iii) haar verklaringen omtrent haar eigen activisme elke logica missen en bijgevolg niet aannemelijk te noemen zijn, (iv) haar onwetendheid omtrent de leden en de activiteiten van de groepering waar zij zou bij hebben gehoord opnieuw bijdragen tot de ongeloofwaardigheid van haar relaas en zij ook over haar eigen activiteiten er niet in slaagt overtuigende verklaringen af te leggen, en (v) aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan haar politiek activisme, er evenmin geloof kan gehecht worden aan de detentie die verzoekster omwille van dit activisme zou hebben ondergaan noch aan de bewering als zou haar broer haar naar het leven staan omwille van deze vermeende activiteiten. Wat dit laatste betreft, wordt in de bestreden beslissing opgemerkt dat verzoekster bovendien niet eenduidig is met betrekking tot de verklaringen van haar broer.

2.3.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoekster in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 19 september 2017, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.4. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt de asielaanvraag van verzoekster in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekster al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.5. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen

dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.6.1. In navolging van de commissaris-generaal kan de Raad geen geloof hechten aan verzoeksters bewering omwille van haar activiteiten voor een groepering die opriep om zich af te zetten tegen de Soedanese regering, negatief onder de aandacht te zijn gekomen van de veiligheidsdiensten.

2.6.2. De commissaris-generaal stelde vooreerst terecht het volgende vast:

“Vooreerst kan u allerminst een activistisch politiek profiel worden aangemeten. U verklaart niets van politiek te begrijpen en niet actief te zijn in politiek (gehoorverslag CGVS p.13-14). U had voor u bij deze groep betrokken geraakte geen enkele politieke activiteiten (gehoorverslag CGVS p.14) en zou ook naast uw activiteiten voor deze groep nooit enige politieke activiteiten ontwikkeld hebben, evenmin nam u ooit deel aan enige manifestatie (gehoorverslag CGVS p.17). U kan dan ook niet aantonen wat er voor zorgde dat u nu zich wel geëngageerd zou hebben. U geeft aan dat u zichzelf diende te laten horen omdat u de gevolgen droeg van de recente gebeurtenissen. U wou bekomen dat de prijzen opnieuw zouden dalen. Dit zou uw enige motivatie geweest zijn om zich bij die groepering aan te sluiten (gehoorverslag CGVS p.14). U bent echter niet op de hoogte dat deze onvrede al langer heerste, u slaagt er dan ook niet in te overtuigen om welke reden u toen precies besloot zich in te zetten om een daling van de prijzen te bekomen. U bent niet op de hoogte van eerdere ontwikkelingen of demonstraties in het land. U verklaart namelijk niet te weten wanneer deze prijzen begonnen te stijgen en niet op de hoogte te zijn van eerdere stakingen omtrent deze prijsstijgingen in 2013 (gehoorverslag CGVS p.13). Terwijl uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt dat het net het gewelddadige repressieve optreden van de overheid tegen eerdere manifestaties in 2013 is die er voor zorgde dat nu voor een andere aanpak werd gekozen, namelijk het organiseren van stakingen in plaats van manifestaties. Het gegeven dat u hier niet van op de hoogte bent ondermijnt reeds uw beslissing zich politiek te engageren.”

Verzoekster werpt in haar verzoekschrift op dat het CGVS haar situatie totaal verkeerd interpreteert en geeft aan dat zij nooit gezegd heeft dat zij omwille van een politiek engagement problemen heeft gekregen, wel integendeel, dat zij zich niet met politiek bezig hield en zich zelfs niet bewust was van het feit dat zij aan politiek deed. Verzoekster benadrukt dat zij in conflict is gekomen met haar autoriteiten omwille van haar sociaal engagement voor minderbedeelden, de sociale situatie, de hoge prijzen,... Zij legt verder uit dat de groep waarbij zij zich aansloot een civiele organisatie was die geen banden had met politieke partijen, wat evenwel niet wegneemt dat dergelijke organisaties van grote invloed kunnen zijn op het politieke toneel wat verklaart waarom haar deelname haar in de problemen bracht.

De Raad stelt vast dat verzoekster uitgaat van een verkeerde lezing van de bestreden beslissing. Zo wordt haar helemaal niet verweten dat zij haar beweerd politiek profiel niet kan aantonen, daar zij dit inderdaad nooit beweerd heeft. Wel wordt opgemerkt dat verzoekster, gezien zij verklaard heeft niet actief te zijn in de politiek en zij naast de activiteiten voor deze groep nooit enige politieke activiteiten ontwikkeld heeft noch deelnam aan enige manifestaties (gehoorverslag 13 september 2017, 13-14, 17), allerminst een activistisch politiek profiel kan worden aangemeten waardoor verzoekster dan ook niet kan aantonen wat er voor zorgde dat zij zich nu wel zou geëngageerd hebben. Zo verzoekster benadrukt dat zij zich omwille van haar sociaal engagement heeft aangesloten bij deze groep (zij wou dat de prijzen daalden) en dat deze groep een louter civiele organisatie betrof, stelt de Raad vast dat verzoekster zich beperkt tot het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal gegeven verklaringen, wat echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten. Verzoekster weerlegt noch ontkracht hiermee de gedane vaststelling dat, ofschoon de daling van de prijzen haar enige motivatie bleek te zijn, zij niet op de hoogte is dat deze onvrede al langer heerste en dat zij er dan ook niet in slaagt te overtuigen om welke reden zij toen precies besloot zich in te zetten om een daling van de prijzen te bekomen. Verzoekster verklaart namelijk niet te weten wanneer deze prijzen begonnen te stijgen en niet op de hoogte te zijn van eerdere stakingen omtrent deze prijsstijgingen in 2013 (gehoorverslag 13 september 2017, 13), terwijl uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt dat het net het gewelddadige repressieve optreden van de overheid tegen eerdere manifestaties in 2013 is die er voor zorgde dat nu voor een andere aanpak werd gekozen, namelijk het organiseren van stakingen in plaats van manifestaties. Het gegeven dat verzoekster hier niet van op de hoogte is ondermijnt haar beslissing zich te engageren voor dit doel.

2.6.3. In de bestreden beslissing wordt vervolgens op correcte wijze als volgt gemotiveerd:

“Daarnaast bent u slechts zeer beperkt geïnformeerd over het verloop van de actiedagen waartoe u zou hebben opgeroepen. U verklaart dat in november 2016 één actiedag werd georganiseerd (gehoorverslag CGVS p.16), dit terwijl uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt dat de eerste actie drie dagen aanhield. Dat u niet op de hoogte bent van het feit dat deze actie meerdere dagen in beslag nam ondergraaft uw geloofwaardigheid betrokken te zijn geweest en zelfs opgeroepen te hebben tot deze actie. Ook over het verloop van deze actiedagen kan u amper enige informatie verschaffen. U weet enkel dat de eerste actiedag succesvol was maar kan niet uitweiden hoe die dag in Khartoum is verlopen. Wanneer u wordt gevraagd hoe het ging op 27 november 2016 in Khartoum, antwoordt u het niet te weten omdat u in Marawi was. Enkel wanneer u gevraagd wordt of bijvoorbeeld scholen open bleven geeft u hier enige informatie rond maar kunt daar zelf geen verdere informatie over aanreiken (gehoorverslag CGVS p.16-17). Wanneer u vervolgens wordt gevraagd hoe de actiedag op 19 december 2016 verliep antwoordt u enkel dat dit op dezelfde manier verliep (gehoorverslag CGVS p.17). Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt echter dat deze actiedag veel minder werd opgevolgd dan deze georganiseerd in november 2016. Hieruit blijkt dat u zelfs over de ontwikkelingen waar u verklaart nauw bij betrokken te zijn geweest amper enige informatie kan verschaffen, wat deze betrokkenheid reeds danig ondermijnt. Hieruit kan derhalve allerminst worden afgeleid dat u actief bij de politieke ontwikkelingen in Soedan zou betrokken zijn en beschouwd zou worden als een opposant van het heersende regime.”

Waar verzoekster opmerkt dat het niet is omdat over het hele land en voornamelijk in Khartoum de protesten drie dagen aanhielden, dat dat impliceert dat de groepering waarvan zij deel uitmaakte een driedaags protest had georganiseerd of daartoe opgeroepen heeft, leest de Raad in het administratief dossier dat verzoekster duidelijk verklaard heeft dat de eerste dag van ongehoorzaamheid slechts één dag duurde: “Het was de eerste dag van ongehoorzaamheid, was het enkel die dag of duurde het langer?” Het was enkel voor één dag, de tweede was in december.” (gehoorverslag 13 september 2017, 16). Zo zou worden aangenomen dat de groepering waarbij verzoekster aangesloten was slechts opgeroepen heeft tot één dag staken, dan nog biedt dit geen verklaring voor het feit dat verzoekster niet wist dat de eerste actie drie dagen aanhield. Dat haar groepering slechts opgeroepen zou hebben tot één dag staken, terwijl anderen tot drie actiedagen hadden opgeroepen, ondermijnt overigens verzoeksters bewering verder als zou zij omwille van dergelijke activiteiten negatief onder de aandacht staan van de veiligheidsdiensten.

Zo verzoekster oppert dat zij wel degelijk weet dat de stakingen succesvol waren, maar dat zij geen concrete beleving heeft van wat er in Khartoum gebeurde nu zij daar niet was maar in Marawi en gaan werken was, stelt de Raad ook hier vast dat verzoekster zich beperkt tot het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal gegeven verklaringen. Het komt evenwel aan verzoekster toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij met haar argumentatie dat “Het feit dat er “niets” gebeurde is precies het succes en de bedoeling [van de actie]”, niet verder komt dan gekunstelde verklaringen. De bedoeling van een stakingsactie, is een staking. Verzoekster verklaarde evenwel dat er niets gebeurde in Marawy, “geen staking, geen manifestatie” (gehoorverslag 13 september 2017, 16). De in het verzoekschrift gedane opmerking dat alle informatie door het CGVS bijgebracht inzake Khartoum betreft en niet de regio van verzoekster, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoekster amper enige informatie kan verschaffen. Verzoekster verklaarde ook dat de actiedag op 19 december 2016 op dezelfde manier verliep als de eerste (gehoorverslag 13 september 2017, 17), terwijl uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie én de informatie gevoegd aan het verzoekschrift (verzoekster verwijst uitdrukkelijk naar stuk 11) blijkt dat deze actiedag veel minder werd opgevolgd dan deze georganiseerd in november 2016. Verzoekster tracht met haar verweer haar gebrekkige kennis over de ontwikkelingen waar zij verklaart nauw bij betrokken te zijn geweest te camoufleren en laat na concrete argumenten bij te brengen die de desbetreffende vaststellingen weerleggen of ontkrachten. De opmerking van verzoekster dat de burgerlijke groeperingen eerder een los karakter vertonen, vermogen evenmin haar beperkte kennis vergoelijken of verklaren. Waar verzoekster verwijst naar informatie bijgebracht door het CGVS waaruit blijkt dat de organisatie gebeurde vanuit de sociale media, stelt de Raad vast dat deze informatie geen betrekking heeft op verzoekster zelf en zij hiermee bezwaarlijk aantoonde dat zij bij een organisatie aangesloten was waarbij zij opriep tot staken, laat staan dat zij hierdoor in een negatief daglicht kwam te staan bij de Soedanese veiligheidsdiensten en het risico loopt vervolgd te worden. Hetzelfde dient gezegd te worden over de persartikels die zij bijbrengt en waaruit blijkt dat naast politieke opposanten ook gewone burgers aangehouden werden en lange tijd in de gevangenis doorbrachten. Dergelijke verwijzing volstaat immers niet om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden

van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft hier in gebreke.

2.6.4. De commissaris-generaal stelde voorts terecht het volgende vast:

“In het licht van deze vaststellingen is het dan ook ongeloofwaardig dat u enige activiteiten ontwikkeld zou hebben die u onder de aandacht van de veiligheidsdiensten zou hebben gebracht. U verklaart zelf niet te hebben deelgenomen aan de stakingsacties op 27 november of 19 december 2016. U ging werken en ging na uw werk terug naar huis (gehoorverslag CGVS p.16-17). U verklaart dat niemand van uw groepering enige actie zou hebben ondernomen omdat jullie bang waren (gehoorverslag CGVS p.16). **Het is vooreerst niet aannemelijk dat u het risico zou nemen mensen actief op te roepen aan deze actiedag deel te nemen maar zelf niets zou ondernemen, dit ondergraaft uw eigen activisme reeds volkomen.** Het is verder uiterst opmerkelijk dat u verklaart schrik te hebben maar na een eerste arrestatie op dezelfde manier actief te zijn gebleven om mensen te ronselen om zich te verzetten tegen het regime (gehoorverslag CGVS p.19). Wanneer u naar uw beweegredenen wordt gevraagd geeft u aan een betere situatie te willen en geen idee te hebben dat uw activiteiten politiek getint waren (gehoorverslag CGVS p.19). Aangezien u reeds voordien schrik had voor de gevolgen van enige actie, u reeds gearresteerd werd en bij die arrestatie gevraagd werd naar uw beweegredenen en gewaarschuwd werd niet meer actief te zijn (gehoorverslag CGVS p.19), is het niet aannemelijk dat u alsnog verdere risico's zou nemen. Wanneer u hierop gewezen wordt geeft u aan dit in het geheim te hebben gedaan (gehoorverslag CGVS p.19). Echter, uit uw verklaringen blijkt dat u op geen enkele manier uw handelswijze zou hebben aangepast. Zowel voor als na uw arrestatie zou u mensen via WhatsApp hebben opgeroepen zich te verzetten (gehoorverslag CGVS p.17). **Uw verklaringen omtrent uw eigen activisme missen derhalve elke logica en zijn bijgevolg niet aannemelijk te noemen.**

Uw verklaringen omtrent uw eigen activiteiten op zich versterken de ongeloofwaardigheid van uw relaas verder. U verklaart deel te hebben uitgemaakt van een groep van vijf personen die zich wilden inzetten voor een betere situatie. U kent echter slechts één van deze personen en weet zelfs niet wat de andere leden van uw groep van werk deden (gehoorverslag CGVS p.13). U ging naar één vergadering en bent niet op de hoogte of er nog andere vergaderingen van deze groepering hebben plaatsgevonden (gehoorverslag CGVS p.14). U verklaart verder dat uw groepering een eigen Facebookprofiel had maar nuanceert dit verder en verklaart dit niet zeker te weten en niet met hen bevriend te zijn op Facebook. U kan niet aangeven hoe het Facebookprofiel van uw groepering kan teruggevonden worden (gehoorverslag CGVS p.15). **Uw onwetendheid omtrent de leden en de activiteiten van de groepering waar u zou bij hebben gehoord dragen opnieuw bij tot de ongeloofwaardigheid van uw relaas. Ook over uw eigen activiteiten slaagt u er niet in overtuigende verklaringen af te leggen.** U verklaart enkel via WhatsApp mensen te hebben opgeroepen zich bewust te worden van de problematiek. **U kan echter niet aangeven wie u deze boodschap precies zou hebben doorgegeven.** U verklaart in verschillende groepen hierover te hebben gesproken maar slaagt er niet in een inschatting te geven van het aantal mensen dat u op die manier zou bereikt hebben. U noemt drie vriendengroepen maar kan nog niet bij benadering inschatten hoeveel mensen lid waren van deze groepen (gehoorverslag CGVS p.15). Het is uiterst opmerkelijk dat u zich niet bewust zou zijn onder welke mensen u deze boodschap zou hebben verspreid. U verklaart na uw eerste arrestatie meer in het geheim deze boodschap te hebben verspreid (gehoorverslag CGVS p.19). Dit maakt het nog des te opmerkelijker dat u niet beter zou hebben bijgehouden tegenover wie u precies deze verklaringen heeft geuit. **Verder heeft u geen enkel idee hoe de veiligheidsdiensten op de hoogte waren van uw activiteiten** (gehoorverslag CGVS p.19). Het is gezien uw uiterst beperkt activistisch profiel en de manier waarop u actie zou hebben gevoerd, namelijk via gesloten WhatsApp-groepen, dan ook uiterst opmerkelijk dat zij bij u zouden zijn terecht gekomen. Indien u al enig contact zou hebben gehad met de veiligheidsdiensten is het weinig aannemelijk dat u geen enkel idee zou hebben op welke manier zij dan wel bij u zouden zijn terechtgekomen. **Daarenboven is het eveneens verbazingwekkend dat u niet op de hoogte zou zijn van het lot van andere leden van uw groepering.** U verklaart niet te weten of bij uw tweede arrestatie nog anderen zijn gearresteerd. U verklaart hier helemaal niets van te weten maar enkel te hebben opgevangen dat zij ontslagen zijn geweest (gehoorverslag CGVS p.18 en p20). Het schaadt uw geloofwaardigheid dat u gedurende uw verblijf in Khartoum geen enkele inspanning zou hebben gedaan om het lot van degene die zich in een gelijkaardige situatie bevonden na te gaan. Het is hierbij des te opmerkelijk dat u wel op de hoogte zou zijn dat zij werden ontslagen maar geen idee zou hebben of zij al dan niet werden gearresteerd. **Bovenstaande opmerkingen zorgen er dan ook voor dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw verklaring dat u actief betrokken was bij een groepering die trachtte mensen te overtuigen zich tegen het heersende regime te verzetten.**

Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen omtrent uw activisme, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de detentie die u omwille van dit activisme zou hebben ondergaan en aan de gebeurtenissen binnen deze detentie. Er kan namelijk geen enkel geloof worden gehecht aan uw verklaringen enig politieke activiteiten te hebben ontwikkeld en om die reden vervolging te hebben ondergaan en toekomstige vervolging te vrezen bij een terugkeer naar Soedan.”

Verzoekster brengt geen afdoende argumenten aan die op voorgaande vaststellingen alsnog een ander licht werpen, doch beperkt zich tot het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen, en het tegenspreken en omkeren van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal. Zij geeft een eigen interpretatie van de feiten, maar brengt geen concrete elementen bij die toelaten haar beweringen te staven of de vastgestelde onwetendheden en onlogische verklaringen te verklaren.

Verzoekster herhaalt dat zij niet anders kon dan gaan werken gezien zij voor de autoriteiten op de gemeente werkte en verwijst naar informatie van het CGVS waaruit blijkt dat in die groep weinig gestaakt werd, doch doet hiermee geen afbreuk aan het gegeven dat het ongeloofwaardig is dat verzoekster het risico zou nemen mensen actief op te roepen aan deze actiedag deel te nemen maar zelf niets zou ondernemen. Tevens herhaalt zij dat zij het risico genomen heeft op te blijven roepen tot actie omwille van het relatief geheim karakter van deze activiteit en dat zij dit niet op Facebook deed maar enkel op WhatsApp. Verzoekster weerlegt noch ontkracht hiermee echter de vaststelling dat zij op geen enkele manier haar handelswijze zou hebben aangepast daar uit haar verklaringen blijkt dat zij zowel voor als na haar arrestatie mensen via WhatsApp heeft opgeroepen zich te verzetten (gehoorverslag 13 september 2017, 17).

Verzoekster stipt in haar verzoekschrift voorts aan dat zij bij heel wat groeperingen op WhatsApp betrokken was, dat zij die allen contacteerde en berichten doorzond. Zij vervolgt dat het niet onaannemelijk is dat daar de ene of andere collega bij betrokken is. Verzoekster bevestigt hierbij de in de bestreden beslissing gedane bevinding dat verzoekster niet kan aangeven aan wie precies zij de boodschap via WhatsApp zou hebben doorgegeven. De Raad treedt de commissaris-generaal bij dat het uiterst opmerkelijk dat verzoekster zich niet bewust zou zijn onder welke mensen zij deze boodschap zou hebben verspreid, temeer zij verklaart na haar eerste arrestatie meer in het geheim deze boodschap te hebben verspreid (gehoorverslag 13 september 2017, 19). Zo verzoekster, onder verwijzing van een aantal in het verzoekschrift bijgevoegde persartikels, opwerpt dat in het algemeen gedacht werd dat handelen via sociale media geen aanleiding zou geven tot arrestaties, merkt de Raad op dat verzoekster na haar eerste arrestatie toch beter zou moeten weten.

Waar verzoekster oppert dat zij toch wel heeft geïnformeerd over het lot van andere leden van haar groepering en herhaalt dat zij via haar oom vernomen heeft dat ze ontslagen waren, acht de Raad het opmerkelijk dat verzoekster wel op de hoogte zou zijn dat zij werden ontslagen maar geen idee zou hebben of zij al dan niet werden gearresteerd. Zoals de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht stelt, schaadt het verzoeksters geloofwaardigheid dat zij gedurende haar verblijf in Khartoum geen enkele inspanning zou hebben gedaan om het lot van degene die zich in een gelijkaardige situatie bevonden na te gaan.

Verzoekster gaat niet akkoord dat haar relaas door het CGVS van de hand gewezen wordt als niet geloofwaardig en meent dat de aanwezigheid van een mannelijke tolk, terwijl verzoekster om een vrouwelijke tolk gevraagd had, daar misschien niet vreemd aan is. De Raad leest in het administratief dossier dat verzoekster inderdaad om een vrouwelijke tolk gevraagd heeft, maar leest ook dat de vrouwelijke protection officer tijdens het gehoor gesignaleerd heeft dat er geen vrouwelijke tolk beschikbaar is die het Soedanees Arabisch spreekt. Zij heeft voorts benadrukt dat hun tolken allemaal heel professioneel en ervaren zijn in het praten van gevoelige onderwerpen en heeft gevraagd of het oké is voor verzoekster dat de tolk een man is, waarop verzoekster “*Het is oké*” heeft geantwoord (gehoorverslag 13 september 2017, 2). Op het einde van het gehoor heeft verzoekster tevens verklaard de vragen en de tolk goed te hebben begrepen en had zij geen opmerkingen over het verloop van het interview (gehoorverslag 13 september 2017, 23). Dat verzoekster een dergelijk probleem aanhaalt na confrontatie met een negatieve beslissing is niet ernstig te noemen. Deze opmerking is dan ook laattijdig.

2.6.5. In de bestreden beslissing wordt tot slot op correcte wijze als volgt gemotiveerd:

***“Evenmin kan er enig geloof worden gehecht aan uw verklaringen vervolging te vrezen vanwege uw broer omdat hij u gewaarschuwd had zich niet met enige politieke activiteiten in te laten.*”**

Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw politiek activisme is het evenmin geloofwaardig dat uw broer u naar het leven zou staan omwille van deze vermeende activiteiten. Bovendien bent u niet eenduidig met betrekking tot de verklaringen van uw broer. Waar u eerst verklaart dat uw broer deze bedreigingen al lang geleden tegen u had geuit en op de hoogte was dat u gearresteerd bent geweest en bijgevolg reeds wist dat u politiek actief was, corrigeert u zich later en geeft u aan dat hij niet wist dat u gearresteerd bent geweest (gehoorverslag CGVS p.22). Deze inconsequente verklaringen omtrent de bedreigingen van uw broer ondermijnen de geloofwaardigheid van deze bedreiging verder.”

Verzoekster werpt in haar verzoekschrift op dat zij betreffende de relatie tot haar broer duidelijk niet goed begrepen werd en citeert uitvoerig uit het gehoorverslag. Zij stelt dat zij dus duidelijk verklaarde dat één van haar broers het er niet mee eens was dat zijn zus aan politiek zou doen en specificeert dat dit standpunt een oud standpunt van haar broer was, “*met name reeds daterend van tijdens de universiteit*”. Zij benadrukt verder dat zij er zich niet van bewust was dat zij door haar activiteiten aan politiek deed. Luidens verzoekster is het dus niet incoherent dat zij zegt en volhoudt dat haar broer niet wist wat zij als activiteit deed en is er evenmin enige incoherentie tussen het al dan niet weten van de arrestatie: “*de broer wist niet van de eerste arrestatie, en nu weet hij het wel, na de tweede arrestatie*”.

De Raad stelt vast dat verzoekster niet verder komt dan gekunstelde *post-factum* verklaringen teneinde haar verklaringen alsnog geloofwaardig te laten overkomen. In het gehoorverslag leest de Raad het volgende (gehoorverslag 13 september 2017, 22):

“Wist hij dat u gearresteerd was geweest?”

Ja

Wat zei hij daar dan over?

Hij zei dat als ik terug zou gaan zou hij me doden

Maar u was al gearresteerd geweest, dan wist hij toch dat u actief was, wat zei hij daar op?

Hij wist het niet.

Hij wist niet dat u gearresteerd was?

Nee, hij wist het niet.”

Deze verklaringen van verzoekster zijn duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. Verzoekster legde wel degelijk inconsequente verklaringen af omtrent de bedreigingen van haar broer. Bovendien blijkt uit voorgaande dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters voorgehouden activisme, waardoor het evenmin geloofwaardig is dat haar broer haar zou willen doden omwille van deze activiteiten.

2.6.6. Het feit dat verzoekster gehuwd is, vermag geen afbreuk te doen aan voorgaande vaststellingen. Dat verzoekster evenwel gehuwd zou zijn “*om te ontsnappen*” kan, gelet op haar ongeloofwaardig asielrelaas, niet worden aangenomen.

2.7. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet, wat *in casu* niet het geval is, gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas. Het relaas is ongeloofwaardig en kan als dusdanig geen aanleiding geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin, noch van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

2.8. Waar verzoekster verwijst naar artikel 48/7 van de vreemdelingenwet, wijst de Raad er op dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegronnd is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er *in casu* echter geenszins sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de vreemdelingenwet. Verzoeksters verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

2.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.10. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Waar verzoekster artikel 2 en 3 van het EVRM geschonden acht, wijst de Raad er op dat de artikelen 2 en 3 EVRM inhoudelijk overeenstemmen met artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekster een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikelen (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu> RvS 25 september 2002, nr. 110.626). Dit risico dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft hier, gelet op de ongeloofwaardigheid van haar relaas, in gebreke nu zij zich louter beperkt tot het verwijzen naar de algemene situatie in Soedan. Dergelijke verwijzing volstaat niet om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft hier in gebreke. Wat betreft het door verzoekster voorgelegde reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken, merkt de Raad bijkomend op dat dit reisadvies bestemd is voor reislustige Belgen en niet te beschouwen is als een richtlijn voor de diensten belast met het onderzoek van asielaanvragen. Waar verzoekster nog opwerpt dat de VN bevestigen dat in Zuid-Soedan hongersnood heerst, merkt de Raad op dat verzoekster afkomstig is uit het noorden van Soedan. Hoe dan ook, socio-economische overwegingen vallen niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. De Raad merkt op dat er echter geen concrete elementen voorhanden zijn die wijzen op een dergelijk risico.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.11. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het transitcentrum Caricole uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg zij de mogelijkheid om, met behulp van een tolk die de Arabische taal machtig is, haar asielmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten en kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in het bijzijn van haar advocaat. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig te werk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.12. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.13. Waar verzoekster in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

Verzoekster toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het door verzoekster aangevoerde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig oktober tweeduizend zeventien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. DIGNEF